

Saygıdeğer konuklar, sevgili şiirseverler,

Sözlerime, Ünsal Tülbentçi İlköğretim Okulu yönetimine bu güzel şiir dinleti gecesine çağırımları nedeniyle teşekkürlerimi sunarak ve sizleri saygıyla selamlayarak başlıyorum,

İnsanların duygu ve düşüncelerini dile getirebilmelerinde, öykü, roman, makale gibi yazın türlerinin yanında, bunlardan farklı olarak şiir çok önemli bir yer tutar. Müzik için ruhun gıdası denir. Şiirin de ruhun gıdası olduğu söylenebilir.

Şiir insan belleğinde düz yazılardan daha kolay yer edinir, uzun süre unutulmaz. Vezinli, kafiyeli mısralardan; yani günümüz sözcükleriyle ölçülü ve uyaklı dizelerden oluştuğu için şiir kolaylıkla ezberlenir.

Safranbolu'da 1943-48 yıllarında ilkokullu, 1948-1951 yıllarında ortaokullu olarak öğretmenlerimiz bizlere, anne, baba, kardeş ve arkadaş sevgisi, vatana ve ülkeye bağlılık, devlet, büyüklerine ve ulusal kahramanlara saygı ve hayranlık aşılayan, Türk Ulusu'nun yüceliğini dile getiren şiirler öğretmişlerdi. Örneğin,. ATATÜRK'le ilgili Behçet Kemal ÇAĞLAR'ın **"Oy Atatürk oy "** sözcüklerini içeren şiirindeki;

"Dünya düşse peşimize / Yer sarsılsa yerinden / Ne senden geçeriz, ne senin eserinden" dizeleri ileriki yıllarda yaşamımdaki vazgeçilmez en önemli ilke olmuştur.

Atatürk'ün ölüm yıldönümünde Cahit Sıtkı TARANCI'nın ;

"Yıl otuzsekiz, on kasım Perşembe / Hatırdan çıkmayacak bir sonbahar / Sarsılıyor İstanbul Yeditepe / Yaman esmiş Dolmabahçe'de rüzgar

Gerçek olamaz, olsa olsa bir düş / Dokuzu beş gece Atatürk ölmüş / Böyle toptan yas nerede görülmüş / Beraber ağlıyoruz kurtlar kuşlar" şiirini okuyarak hüzünlenirdik.

Bu arada, dönemin Cumhurbaşkanı İsmet İNÖNÜ'nün, Lozan Barış Antlaşmasının mimarı olduğunu anımsatan Yusuf Ziya ORTAÇ'ın şiirindeki şu dizeler de hala ezberimdedir.

"Bir dağ başısın, ak saçın alnında bulutlar / Çizmenle çizilmiştir aşılmaz bu hudutlar"

Ayrıca vatan sevgisini pekiştiren, ulusal duyguları kamçılayan şiirleri de, ezberlemiştik,.

"Edirne'den Ardahan'a kadar / Benim güzel bir yurdum var / İster savaş, ister barış / Vermem ondan bir karış " şiirini hiç unutmamışımdır.

Ya da Mehmet Emin YURDAKUL'un;

" Ben bir Türk'üm; dinim, cismim uludur / Sinem, özüm ateş ile doludur / İnsan olan vatanının kuludur / Türk evladı evde durmaz, giderim " şiirini de sık sık tekrarlarım.

Aslında,. insanın biri küçük, diğeri büyük iki vatani vardır; doğduğu, yetiştiği yer küçük vatani, benim için Safranbolu öyledir. Ülkesi ise büyük vatani. Her iki vatan birlikte sevilir.

Örneğin büyük şair Yahya Kemal BEYATLI, İstanbul'u çok sever, İstanbul'a ilişkin çok güzel şiirleri vardır. Onun için Yahya Kemal'e **"İstanbul aşığı"** denir, **"İstanbul şairi"** denir. Ben, Safranbolu şairi olamamış olsam da bir Safranbolu aşığıyım. Size Safranbolu'ya ilişkin çok eski şiirlerden bir kıta, birkaç dize ile de olsa seçmeler sunmak isterim.

İlk örnek 1936 yılından, Safranbolu Kalealtı İlkokulu öğretmenlerinin yazdığı ve o zamanlar Tabahna Mektebi denen Muallimler yani Öğretmenler Birliği salonunda düzenlenen bir operetin sözlerini oluşturan **“Safranbolu Yükseliyor”** başlıklı şiirden bir kıta olacaktır.

“Safranbolu Safranbolu / Dağın taşın bolluk dolu / Karabük’ün demiryolu / Bir araçtır yükselmeye”

Bu şiiri, ilkokul 3. sınıfta, 1946’ yılında bize öğreten Başöğretmenimiz ve sınıf öğretmenimiz Mustafa SEVİNÇ’i rahmetle, saygıyla yadediyorum.

İkinci örnek Safranbolulu bir şairden; Tahir KARAOĞUZ’dan. Tahir KARAOĞUZ 1910’lu yılların ortasında 1. Dünya savaşı sırasında Kastamonu Lisesi öğrencisidir. Yazdığı coşku dolu şiirler nedeniyle öğretmenleri kendisine **“Safranbolu’nun Tahir’i, Kastamonu’nun Şairi”** ünvanını verirler. Zonguldak’a yerleşir, Zonguldak’ın sosyal ve siyasal yaşamında etken bir isimdir. Gazetecilik yapar. Zonguldak için **“Karaelmas”** ismini ilk kez Tahir KARAOĞUZ kullanır. 1950’li yıllarda Safranbolu için Divan Edebiyatı’nın **“Kaside”** türünde bir şiir yazar.

Osmanlı’nın Lale Dönemi şairi Nedim’in **“Bu şehir-i İstanbul ki bimüsl-ü behadır / Bir sengine yekpare acem mülkü fedadır ”** yani **“Bu İstanbul şehri benzersiz güzeldir / Bir taşı tüm Acem (İran) ülkesi değerindedir”** şiirine nazire olarak yani o şiirden esinlenerek Safranbolu için şöyle der: **“Safranbolu’nun bağları bimüsl-ü behadır / Salkımları yakut ile tartılsa sezadır. Günümüz diliyle “Safranbolu’nun bağları eşsiz güzeldir / Salkımları yakut ile tartılsa yeridir”** Bu çok uzun bir şiirdir. Aslına olabildiğince bağlı kalarak bugünkü dille çevirmeye çalıştığım birkaç dizesini daha okumak isterim.

“Dut, elma, erik meyvesi ve bostanla dolu / Tanrı’nın büyük bir nimetidir Safranbolu...Havuz ve billur sularla çiçekliklerini, / Kıskanır Seba Safranbolu bahçelerini...Safranbolu, Safranbolu ve de Safranbolu / Dünya cennetisin veya sende cennet yolu”

Hiç kuşkusuz daha sonraki dönemlerin ve günümüzün şairlerinin de Safranbolu’ya ilişkin çok güzel şiirleri vardır. Rahmetli gazeteci Mustafa YANIK, Sayın Hüseyin Avni CİNOZOĞLU, Sayın Asım YAZAR, Sayın Yılmaz SAVAŞ ilk anda aklıma gelenler... Onların Safranbolu şiirlerinden seçmeleri, vakit darlığı nedeniyle dile getiremiyorum. Ancak onların Safranbolu şiirlerinin önem ve değerini de özellikle vurgulamadan geçemem.

Sözlerimi daha fazla uzatmak istemiyorum. İstanbul şairi olarak biraz önce değindiğim Yahya Kemal’in **“Bir Başka Tepeden”** başlıklı ve **“Aziz İstanbul”** diyerek İstanbul’a övgüler düzdüğü şiirine nazire olarak, yani ondan esinlenerek, hece vezniyle naçizane ona benzetmeye çabaladığım **“Safranbolu”** şiirimi sizlere okuyarak sözlerimi sonlandırıyorum.

**Sana Kale’den bir baktım aziz Safranbolu
Dört bir tarafın, hepsi de birbirinden güzel.
Ömrümce gönlüm kalacak hep seninle dolu
Sade bir semtini sevmek bile ömre bedel**

**Pek çok eski yerleşim yeri var Türkiye’de
Ancak yok, senin gibi bütünüyle korunan
En talihli kişilerden biridir herhalde,
Sende doğup, ölene dek hep sende yaşayan**

Sizlere sevgilerimle sunmuş oluyorum; saygılarımla selamlıyorum. 10.06.2014

Kızıltan ULUKAVAK